

Sygn. akt III KK 657/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Dorota Szczerbiak

w sprawie M. D. W.

oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron

w dniu 17 grudnia 2019r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w E.

na niekorzyść oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w E.

z dnia 22 lutego 2018r., sygn. akt VI Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w E.

z dnia 28 czerwca 2017r., sygn. akt VIII K (...),

i umarzającego postępowanie

uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do M. D. W.

i przekazuje sprawę w tej części Sądowi

**Okręgowemu w E. do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w E., wyrokiem z 28 czerwca 2017 r., skazał m. in. M.W. na karę grzywny na to, że w okresie od 1 lutego do 26 listopada 2014 r., jako osoba zajmująca się sprawami gospodarczymi H. Sp. z o. o. w W. i T. Sp. z o. o. w W., urządzał w E. gry hazardowe na 9 automatach wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (dalej: u.g.h.), to jest za przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. Sąd Okręgowy w E., po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2018 r. apelacji obrońcy, uchylił pierwszoinstancyjny wyrok w stosunku do M. W. i – na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. – umorzył w tym zakresie postępowanie karne skarbowe.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego na niekorzyść M. W. złożył Prokurator Rejonowy w E., zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie: 1) prawa procesowego, to jest art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., przez błędne przyjęcie istnienia ujemnej przesłanki procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej; 2) prawa materialnego, przez wadliwe uznanie, że art. 6 § 2 k.k.s. obejmuje swą treścią normatywną i znajduje zastosowanie do przestępstw trwałych – wieloczynowych, do których należą czyny zabronione spenalizowane w art. 107 § 1 k.k.s. W konsekwencji oskarżyciel publiczny zażądał uchylenia zaskarżonego wyroku wobec M. W. i przekazania sprawy w tym zakresie Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna w rozumieniu art. 535 § 5 k.p.k.

Rozstrzygając niniejszą sprawę, Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że przypisane oskarżonemu w pierwszoinstancyjnym wyroku zachowanie, mające miejsce w E. w okresie od 1 lutego do 26 listopada 2014 r., nie stanowiło zachowania normatywnie tożsamego z czynami, za które skazano go wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z 3 kwietnia 2017 r. (sygn. akt II K (...)) i z 8 czerwca 2018 r. (sygn. akt II K (...)) oraz Sądu Rejonowego w T. z 20 listopada 2017 r. (sygn. akt II K (...)), a zatem nie mogło zostać potraktowane jako element osądzanego już czynu ciągłego. Skoro bowiem urządzenie gry hazardowej w postaci gry na automatach (art. 1 ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 3 i 5 u.g.h.) wymaga uzyskania koncesji na kasyno gry (art. 6 ust. 1 u.g.h.), a koncesja taka udzielana jest w odniesieniu do jednego kasyna, prowadzonego w ściśle określonym (geograficznie) miejscu (art.

41 ust. 1, art. 42 pkt 3 i art. 35 pkt 5 u.g.h.), to zachowanie osoby, która nie posiadając koncesji na prowadzenie kasyna podejmuje działanie w postaci urządzania gry na automatach w różnych miejscach (miejscowościach, lokalach), stanowi każdorazowo – od strony prawnokarnej – inny czyn, podjęty z odrębnym zamiarem naruszenia tych przepisów w każdym z tych miejsc. W realiach spraw tego rodzaju, co do zasady, nie może być również mowy o tym, że sprawca wykorzystywał taką samą sposobność, a więc taką samą okazję. W realizacji omawianych zachowań nie było wszak żadnej okoliczności już istniejącej lub takiej, która pojawiła się w początkowym etapie aktywności przestępczej i była później wykorzystywana.

Dlatego Sąd Najwyższy, stwierdzając, że nie wystąpiła *in concreto* negatywna przesłanka procesowa w postaci rzeczy osądzonej, wydał zaproponowane przez skarżącego orzeczenie o charakterze kasatoryjnym.

Sąd odwoławczy ponownie rozpatrujący sprawę związany będzie przedstawionymi zapatrywaniami prawnymi (art. 442 § 3 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 518 k.p.k.).